

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

DECIZIE Nr. 469/2019
Ședința publică de la 22 Aprilie 2019
Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Pe rol se află soluționarea recursului declarat de [redacted] împotriva sentinței nr. 965/CAF/2018 pronunțată de Tribunalul Hunedoara— secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a în dosar nr. 3975/97/2017.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșier care învederează că a fost parcursă etapa premergătoare fixării primului termen de judecată.

Instanța față de actele și lucrările dosarului și față de împrejurarea că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, lasă cauza în pronunțare.

CURTEA DE APEL
Asupra recursului de față:

Obiectul litigiului dedus judecării

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Hunedoara data de 31.10.2017 sub nr. 3975/97/2017, reclamantul [redacted] a chemat-o în judecată pârâta Direcția Regională a Finanțelor Publice Hunedoara prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara solicitând anularea Deciziei nr. [redacted] /2017 și a Deciziei de impunere nr. [redacted] împreună cu Raportul de inspecție fiscală nr. Parțială nr. [redacted] /2016.

Hotărârea primei instanțe

Prin sentința nr. 965/CA/2018, a fost respinsă excepția inadmisibilității invocată de către pârâtă, și respinsă ca nefondată cererea de chemare în judecată formulată.

Calea de atac exercitată în cauză

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul [redacted] solicitând admiterea acestuia, casarea sentinței atacate și, rejudecând cauza să se dispună admiterea cererii formulate.

În susținerea recursului s-a precizat că în mod eronat a reținut prima instanța ca în materia obligațiilor bugetare scadenta o constituie momentul nașterii datoriei aferente

TVA respectiv momentul în care autoturismul supus obligației a fost introdus pe teritoriul României, în cauza dedusa judecății la data de februarie 2010, reținând că în mod corect s-a procedat la calcularea accesoriilor TVA pentru perioada

Tribunalul nu a avut în vedere prevederile art. 156 din Codul de Procedură Fiscală prin care organul fiscal a stabilit plata debitului în suma de lei reprezentând TVA aferentă la data de 08.11.2016 și începând cu această data urma să curgă și obligațiile fiscale accesorii.

Raportat la dispozițiile art. 154 din Codul de Procedură Fiscală, creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul Fiscal sau alte legi care le reglementează ori data stabilirii TVA - data care este data scadentei sumei de

lei reprezentând TVA și aceasta este data la care se datorează TVA și nu la data achiziției intracomunitare așa cum în mod eronat reține Tribunalul Hunedoara.

Este adevărat că prevederile Codului Fiscal și cele ale Codului de Procedură Fiscală nu stabilesc un termen în care ANAF să aibă obligația emiterii deciziilor de impunere de regularizare, însă, din perspectiva bunei credințe reglementate de art. 12 din Legea nr. 207/2015, consider că emiterea unor astfel de decizii ar trebui să se realizeze într-un termen rezonabil. În caz contrar, se creează premisele aparent legale în care ANAF poate oricând proceda la stabilirea unor creanțe fiscale din oficiu, în beneficiul său și în detrimentul contribuabililor, situație inacceptabilă și care contravine nu numai bunei credințe ci și regulilor imperative care reclamă certitudinea, justețea și legalitatea impunerii.

Modalitatea în care ANAF a înțeles să procedeze la emiterea unor decizii de impunere cu caracter retroactiv este în totală contradicție și cu diferite prevederi constituționale, cum ar fi art. 1 al. (5), art. 16, art. 44 și art. 45 din Legea fundamentală.

În modalitatea în care dispozițiile art. 93, 95 și 106 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedură Fiscală sunt interpretate de către ANAF, poate, oricând proceda la emiterea unor decizii de impunere de regularizare pe numele contribuabilului, fără ca acesta din urmă să poată interveni în vreun fel, situație care încalcă în mod vădit însuși principiul securității juridice, reglementat de art. 1 al. (5) din Constituție care statuează că "în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie".

Este de notorietate faptul că intervenția statului asupra veniturilor contribuabililor a fost considerată de către Curtea Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului în numeroase rânduri o ingerință asupra exercitării dreptului la proprietate privată, cum ar fi de exemplu în cauza Driha contra României, în care s-a statuat că "bunurile" în sensul articolului 1 din Protocolul nr. 1 pot fi fie "bunuri existente" (vezi Van der Mussel contra Belgiei, hotărârea din 23 noiembrie 1983, seria A nr. 70, p. 23, § 48, și Malhous contra Republicii Ceha (dec.) [GC], nr. 33071/96, CEDO 2000-XII), fie valori patrimoniale, inclusiv creanțele, pentru care

un reclamant poate pretinde că are cel puțin o "speranță legitimă" de a le vedea concretizate." și că "articolul 1 din Protocolul nr. 1 impune, înainte de orice și mai ales, ca o ingerință a autorității publice în prin Decizia nr 26.04.2017 comunicata la data de 08.05.2017, emisă de către DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE TIMIȘOARA prin ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANTELOR PUBLICE HUNEDOARA a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale de plata accesorii nr. / 31.12.2016 emisă de AJFP Hunedoara, Serviciul Fiscal Municipal Hunedoara din cadrul DGRFP TIMIȘOARA pentru suma de lei reprezentând accesorii aferente TVA rezultate din raportul de inspecție fiscală parțială nr 08.11.2016.

În drept au fost invocate prevederile art. 483, și urm. Cod Procedura Civilă precum și celelalte prevederi legale incidente.

Apărările formulate în cauza

Intimata a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului.

În opinia acesteia, instanța de fond în mod corect a reținut faptul că sunt incidente dispozițiile art.173 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare care prevăd că Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

De asemenea, potrivit art.174 din Codul de procedură fiscală, dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Așadar, instanța de fond în mod corect a respins acțiunea reclamantului, având în vedere că titlul de creanță prin care s-a stabilit obligația fiscală principală nu a fost contestat, iar prin titlul de creanță prin care au fost stabilite obligațiile fiscale accesorii, organul fiscal nu a făcut altceva decât să pună în aplicare principiul „accesoriul urmează principalul” și astfel să stabilească accesorii pe care reclamantul le datorează potrivit legii.

Analizând recursul formulat din prisma motivelor invocate, Curtea constată următoarele:

Potrivit art. 488 alin 1 C.pr.civ. casarea unor hotărâri se poate cere numai pentru motivele de nelegalitate enumerate în mod limitativ la pct. 1-8, iar din cererea de recurs se constată că reclamantul a înțeles să invoce motivul prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 din C.pr.civ, respectiv când, hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.

Curtea are în vedere că acest motiv de casare vizează încălcarea legii de drept substanțial (material), încălcare ce poate îmbrăca mai multe aspecte: aplicarea unui text de lege străin situației de fapt; extinderea normei juridice dincolo de ipotezele la care se aplică ori restrângerea nejustificată a aplicării prevederilor acesteia, textului de lege corespunzător situației de fapt i s-a dat o interpretare greșită; violarea unor principii generale de drept

În cauza recurentul reclamant a făcut obiectul inspecție fiscală privind modul de evidență, calcul și declarare a obligațiilor fiscale datorate bugetului statului în perioada Organul fiscal a constatat că pentru autoturismul nou marca achiziționat din Bekescaba, Ungaria la data de 15.02.2010 în valoare de și contribuabilul nu a declarat și achitat suma de lei.

La Decizia de impunere nr. /08.11.2016 emisă ca urmare a închiderii Raportului de inspecție fiscală nr. HDG-AIF /08.11.2016 a fost anexată situația privind termenul scadent al diferențelor de obligații fiscale principale stabilite suplimentar de inspecția fiscală conform careia obligația principală respectiv taxa pe valoare adugată în suma de 11.300 lei avea ca termen scadent 25.03.2010.

Așadar, prin Decizia de impunere nr. /08.11.2016 a fost individualizată prin decizia de calcul accesorii contestată, prin care organul fiscal a stabilit în sarcina reclamantului dobânzi și penalități aferente neachitării TVA pentru perioada 26.03.2010-24.11.2016, și până la data achitării voluntare a TVA-ului scadent, în cuantum de de lei.

Curtea reține ca potrivit art 173. alin 1 C.pr.fiscal Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Așadar Potrivit regulii generale, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează, după acest termen, dobânzi și penalități de întârziere. Excepțiile de la această regulă, legalmente stabilită, trebuie să fie prevăzute în mod expres. Însă, legea nu prevede vreo derogare de la obligația de plată a dobânzilor/majorărilor și penalități de întârziere în situația în care contribuabilul nu a declarat obligația de plată a TVA.

În ceea ce privește obligația de plată a TVA, instanța reține ca conform principiilor sistemului comun al TVA, operațiunea de vânzare-cumpărare a unui autovehicul nou se taxează cu TVA în Uniunea Europeană o singură dată și întotdeauna în statul membru de destinație (statul de consum).

Orice persoană română (indiferent că este persoana juridică înregistrată sau neînregistrată în scopuri de TVA sau persoana fizică) care cumpără un autovehicul nou (indiferent de valoarea acestuia și fără să conteze ce fel de persoană vinde bunul respectiv) dintr-un stat membru al Uniunii Europene, va fi obligată la plata TVA-ului în România.

Persoana fizică va depune la organul fiscal (cel pe a cărui rază teritorială își are sediul sau domiciliul) un decont special de TVA (formularul 301), înainte de înmatricularea în România a autovehiculului, dar nu mai târziu de data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea achiziției intracomunitare. De asemenea, trebuie să achite TVA până la data la care are obligația depunerii decontului special de TVA.

Totodată potrivit art 176 alin 1 din Legea 207/2015 Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

În cauza scadența obligației de plată a TVA, contrar susținerilor recurentului este 25.03.2010, dat fiind faptul că a achiziționat autoturismul în februarie 2010. Sub nici o formă nu se poate considera că aceasta obligație s-a născut la data achitării TVA adică în anul 2016, ci la data când ar fi trebuit declarată respectiv februarie 2010.

Totodată Curtea are în vedere că nu intra sub incidența protecției Protocolului nr. 1 CED O, creanțele fiscale.

Reținând că dispozițiile Legii nr.207/2015 au fost corect interpretate, Curtea constată că motivul de casare reglementat de art. 488 alin. 1 pct. 8 din NCPC nu subzistă și că atare, recursul declarat urmează a fi respins potrivit art. 496 alin. 1 din același act normativ.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII

DECIDE

Respinge ca nefondat recursul declarat de _____ împotriva
sentinței nr. 965/CAF/2018 pronunțată de Tribunalul Hunedoara— secția a II-a civilă, de
contencios administrativ și fiscal a în dosar nr. 3975/97/2017.

Definitivă.
Pronunțată în ședința publică din 22.04.2019.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Red. SN
Tehn CG/2ex/22.05.2019
Jud. fond. Nicolau M I

